

Mänskliga rättigheter i Estland 2002

1. Sammanfattning av MR-läget

De mänskliga rättigheterna respekteras. Övergången till en demokratisk rättsstat har genomförts mycket målmedvetet. Anslutningsprocessen till EU är långt gången och verkar pådrivande i framväxten av hållbara rättsliga, sociala och materiella förutsättningar för ett samhälle som på MR-området väl kan mäta sig med övriga EU-länder. Anpassningsarbetet till EU har skapat gemensam lagstiftning på MR-området och prognosen för framtiden är positiv.

Integrationen av den rysktalande befolkningen gör ständigt nya framsteg, bl a har man antagit ett antal förändringar i den omtvistade språklagen. Ett nytt samarbetsprojekt för perioden 2002-2004 till understöd för det statliga integrationsprogrammet har undertecknats mellan de nordiska länderna, Storbritannien och Estland.

OSSE-missionen gjorde i sin rapport för år 2001 bedömningen att Estland har uppnått en god, internationellt vedertagen nivå vad gäller lagstiftning och praktisk tillämpning av minoriteters rättigheter. Den 31 december 2001 stängdes därför OSSE-missionens kontor i Estland.

2. Ratifikationsläget beträffande de mest centrala MR-konventionerna

Estland har ratificerat samtliga grundläggande FN-konventioner om de mänskliga rättigheterna. Bland övriga konventioner har följande ännu inte ratificerats: den internationella konventionen om skydd av gästarbetare och dess familjer, det andra fakultativa protokollet till den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, det fakultativa protokollet till konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor samt de fakultativa protokollen till konventionen om barnets

812

rättigheter i väpnade konflikter respektive angående handel med barn, barnprostitution och barnpornografi.

Den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna har ratificerats. Estland har även undertecknat tilläggsprotokollet nr. 12 angående alla former av diskriminering.

Det finns inga uppgifter om klagomål till övervakningskommittén för konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter. Hos Europadomstolen finns för närvarande omkring sjuttio anmälningar för bedömning.

UNDP avvecklade vid årsskiftet 2001/2002 sin verksamhet i Estland. UNICEF, WHO och IOM har lokala kontor under estnisk ledning. Inga av FN:s specialrapportörer har besökt Estland under det senaste året.

3. Respekt för rätten till liv, kroppslig integritet och förbud mot tortyr

Inga fall av politiska mord sanktionerade av statsmakten, avrättningar, försvinnanden eller tortyr har rapporterats.

Situationen i de estniska fängelserna fortsätter att förbättras. Brist på plats, pengar och utbildad personal samt fångarnas hälsotillstånd utgör de största problemen. Straffceller används inte vid häktena. Det finns för närvarande nio slutna anstalter och en öppen i Estland. Centralfängelset i Tallinn, som inte motsvarade de moderna kraven, stängs vid slutet av år 2002 och ett nytt, modernt fängelse i Tartu invigs den 15 november. Antalet intagna har inte förändrats nämnvärt sedan förra året. I början av år 2002 var antalet intagna 4.775, varav 3.720 dömda, övriga satt häktade i samband med förundersökningar. Av de dömda var 138 kvinnor och 85 under 18 år.

Spridningen av tuberkulos fortsätter att minska, men är fortfarande högre än bland den övriga befolkningen. Under år 2001 upptäcktes 34 nya fall, varav ca två tredjedelar bland nyintagna fångar. Antalet HIV-smittade fortsätter dock att öka, från 368 i november 2001 till 444 i februari 2002. Sedan hösten 2001 erbjuds alla interner HIV-test och av det totala antalet test har 23 procent visat sig vara positiva. Nästan alla av de smittade är intravenösa drogmissbrukare.

Interner är enligt lag skyldiga att utföra arbete vid anstalterna, antingen hushållsarbete eller olika produktionsaktiviteter. En reform av utbildningssystemet i fängelserna startade under år 2001 och innebär en satsning både på grund- och yrkesutbildning. Undervisning kan ske på estniska eller ryska. Språkstudier, bl a inför medborgarskapsprovet, prioriteras. Inom ramen för PHARE genomförs projektet "Criminal Prevention" som syftar till

att förbättra utbildning och social träning för interner. Rehabiliteringsprogram, som erbjuder juridisk hjälp, psykologstöd och finansiellt stöd, finns på samtliga anstalter. Särskilda kurser i social träning genomförs också, liksom kurser med inriktning på HIV/AIDS, tobaksavvänjning eller arbetssökande. Satsningar görs också på att utbilda fängelsepersonal, både vid externa yrkesskolor och internt på anstalterna.

Från och med år 2001 genomför Justitieministeriet regelbundna inspektioner av fängelseförhållandena. Den estniska regeringen tillåter MR-observatörer att besöka landets fängelser. Det senaste besöket ägde rum år 1999. Utländska fångar ges samma behandling som andra fängslade.

4. Dödsstraff

Dödsstraffet avskaffades i Estland år 1998. I maj 2002 undertecknade Estland tilläggsprotokoll nr. 13 till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna angående avskaffande av dödsstraff under alla omständigheter.

5. Rättssäkerhet

Den rättsliga grunden för de mänskliga rättigheterna i Estland är den estniska republikens konstitution som innehåller de principer, rättigheter och friheter som det estniska samhället vilar på. Ifall en konflikt uppstår mellan estnisk lag och internationella fördrag som parlamentet har ratificerat har det sistnämnda företräde.

Lokala, regionala och nationella domstolar är självständiga i förhållande till den exekutiva makten. Militärdomstolar eller andra extraordinära domstolar förekommer inte. Domare måste vara medborgare och utses på livstid (i praktiken längst fem år efter pensionsålder). Av de totalt 213 domarna i Estland är 139 kvinnor. På den högsta nivån är 32 av 54 domare kvinnor.

Antalet brottmål har stabiliserats under 2001 efter en märkbar ökning under år 2000. Genomsnittlig tid före domstolsbeslut är tre till fyra månader. Antalet civilrättsliga mål har minskat och tar fyra till fem månader för beslut. Alla domstolsbeslut finns i ett elektroniskt register och finns att tillgå på Internet utom i de fall där privatliv eller affärshemligheter bör skyddas.

Straffbarhetsåldern är 15 år. Det förekommer ingen skillnad mellan mäns eller kvinnors tillgång till rättsväsendet. Några politiska fångar finns ej i Estland och frihetsberövanden på politiska grunder förekommer inte.

Justitiekanslerposten tillsätts av parlamentet på förslag av presidenten. Utöver uppgiften att övervaka lagarnas överensstämmelse med konstitutionen är justitiekanslern även ombudsman för klagomål, däribland alla typer av misstänkta MR-brott, från medborgarna. De vanligaste ärendena gäller landreformen, fångars rättigheter, polisens agerande samt Medborgarskaps- och migrationsmyndighetens arbete. Utöver huvudkontoret i Tallinn finns fem lokalkontor.

6. Personlig frihet

Konstitutionen förbjuder godtyckliga arresteringar och landsförvisning av medborgare. I lagstiftningen finns reglerat procedurer för frihetsberövanden, häktningstider och rättshjälp. En person kan vara frihetsberövad i 48 timmar utan att formellt vara åtalad, därefter krävs domstolsbeslut. En person kan hållas häktad upp till 12 månader genom domstolsbeslut, men genomsnittstiden är 3,5 månader. Det har inte rapporterats om några godtyckliga frihetsberövanden. Om en åtalad inte har råd med rättshjälp träder staten in.

7. Straffrihet

Brott beivras och bestraffas. Straffrihet som metod förekommer inte.

8. Yttrande och mediafrihet m.m.

I Estland råder full yttrande-, tryck- och mediafrihet. Konstitutionen förbjuder censur. För telefonavlyssning krävs att polisen har domstolsbeslut. Olagligt erhållen information är oanvändbar i rätten.

Estnisk media är aktiv och kritiserar ofta regering och myndigheter. Inga fall av förföljelser av journalister har rapporterats och tillgången till utländsk media är god. I Estland finns knappt ett trettiotal radiostationer, varav en statlig, samt tre nationella TV-stationer, varav en statlig. Den statliga televisionen visar dagligen ryskspråkiga program och det är möjligt att se rysk TV via kabelnätet. Det ges ut sex oberoende dagstidningar: fyra estniskspråkiga och två ryskspråkiga.

Även religions-, mötes- och associationsfriheten säkerställs i konstitutionen och respekteras i praktiken. Under år 2002 har den rysk-ortodoxa kyrkan av Moskvapatriarkatet registrerats, vilket i sin tur har förbättrat relationerna med den andra ortodoxa kyrkan i Estland (Konstantinopelpatriarkatet). Estniskt medborgarskap krävs för att bilda politiska partier, men övriga i landet bosatta personer har rätt att bilda intressegrupper av olika slag. Regeringen har rätt att

förhindra politiska demonstrationer som stör den allmänna ordningen, men några sådana fall har inte förekommit.

9. De politiska institutionerna

Estlands politiska institutioner uppfyller de krav man kan ställa på en väl fungerande demokrati. Politisk pluralism med flerpartisystem råder. Oppositionen har reella möjligheter att agera och påverka opinionen.

Parlamentet (Riigikogu) utses genom allmänna val vart fjärde år. Presidenten föreslår premiärministerkandidat som måste godkännas av parlamentet. De allmänna valen regleras i en särskild vallag. Endast medborgare har rösträtt i allmänna val till parlamentet. Rösträttsåldern är 18 år. Kandidater till parlamentet måste på valdagen vara 21 år fyllda. Icke-medborgare som har uppehållstillstånd i Estland har rösträtt i lokalvalen, som hålls vart tredje år, men är inte valbara. Det senaste lokalvalet ägde rum i oktober 2002. Nästa ordinarie parlamentsval äger rum i mars 2003.

I det senaste parlamentsvalet i mars 1999 var valdeltagandet 57 procent (1995: 69 procent). Av kandidaterna till landets parlament var 27 procent kvinnor, jämfört med 18 procent i valet 1995. Av parlamentets 101 ledamöter är för närvarande 17 kvinnor. I regeringen är 4 av 14 ministrar kvinnor. Estlands högsta regeringstjänsteman är kvinna.

I parlamentet finns ett parti (fem ledamöter) som representerar den ryskspråkiga befolkningen. Merparten av de ryskspråkiga röstar dock på andra partier, både nationellt och lokalt. I november 2001 antog parlamentet ändringar i vallagarna för att ta bort kraven på kunskaper i estniska för valbarhet i lokala och nationella val.

10. Rätten till arbete och relaterade frågor

Estland har ratificerat sex av ILO:s grundläggande konventioner.

Genomsnittsinkomsten under andra kvartalet 2002 var 6.353 EEK (ca 3.740 SEK), vilket är en ökning med ca 10 procent jämfört med samma tidpunkt år 2001. Minimilönen är 1.850 EEK (ca 1090 SEK). Tvångsarbete är förbjudet, dock förekommer fall av kvinnohandel (se nedan, punkten 14). Den normala arbetsveckan är 40 timmar. Fackföreningar existerar och verkar fritt i Estland.

Enligt lag skall vissa allmännyttiga yrkesgrupper, i synnerhet offentligt anställda, ha en viss miniminivå av kunskaper i estniska. Inom den lokala förvaltningen är det tillåtet att använda ryska som arbetsspråk ifall mer än 50 procent av lokalbefolkningen är ryskspråkig.

11. Rätten till bästa uppnåeliga hälsa

Hälsosektorns andel i statsbudgeten är 15 procent. Alla delar av Estlands befolkning har samma tillgång till grundläggande sjukvård. Den förväntade livslängden är 65 år för män, 76 år för kvinnor. Spädbarnsdödligheten är 8.4 promille. I juni 2002 antogs en tioårsplan för att öka folkhälsan och i synnerhet den förväntade livslängden hos alla medborgare.

12. Rätten till utbildning

Utbildningssektorns andel av statsbudgeten är 11 procent. Den grundläggande utbildningen är obligatorisk i nio år och kostnadsfri. Det förekommer ingen diskriminering mellan pojkars och flickors rätt till utbildning eller mellan befolkningsgrupper. Även barn till utländska föräldrar omfattas av lagstiftningen. Under år 2002 har lagstiftningen ändrats så att undantag kommer att kunna göras från regeln att 60 procent av undervisningen i alla skolor skall ske på estniska från år 2007. Det finns drygt 130 ryskspråkiga skolor i Estland idag.

13. Rätten till en tillfredsställande levnadsstandard

Inom ramen för förberedelserna inför Estlands EU-medlemskap har den estniska statistikbyrån i samarbete med Eurostat inlett undersökningar om levnadsstandard. Enligt preliminära resultat är de totala inkomstskillnaderna relativt stora. Omkring 17 procent av befolkningen befinner sig under fattigdomsgränsen. Svält förekommer dock knappast i Estland, ej heller någon omfattande brist på bostäder. De största inkomstskillnaderna är mellan stad och landsbygd, och i synnerhet mellan Tallinn och övriga landet. Genomsnittsinkomsten per hushåll i städerna var under andra kvartalet 2002 2.732 EEK (ca 1610 SEK) och 2.108 EEK (ca 1240 SEK) på landsbygden. Generellt sett har den äldre befolkningen det sämre ställt ekonomiskt än den yngre.

Arbetslösheten är en annan bidragande faktor till situationen, men den har sjunkit från 12.4 procent andra kvartalet 2001 till 9.4 procent vid samma tidpunkt 2002. Skillnaderna är dock stora mellan olika regioner och åldrar. I nordöstra Estland var arbetslösheten över 17 procent jämfört med ca 10 procent i de västra delarna. I åldersgruppen 15-24 år är arbetslösheten omkring 20 procent. Kvinnor är i något lägre utsträckning arbetslösa än män. Den estniska regeringen har utarbetat program för utsatta grupper och regioner. Särskilda EU-stödområden har identifierats i nordöstra och sydöstra Estland samt ute på de stora öarna i väst.

OLIKA GRUPPERS SITUATION

Ett utkast till lag om jämlikhet har tagits fram för att främja jämlikhet och förhindra diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, ålder, handikapp, sexuell läggning, religion eller politiska åsikter.

14. Kvinnans ställning

I Estland har kvinnor och män enligt konstitutionen samma rättigheter och friheter. Regeringen har ratificerat konventionen mot all form av diskriminering mot kvinnor. För närvarande förs diskussioner om huruvida en särskild lag för jämställdhet mellan könen skall antas.

Kvinnor har lagenlig rätt till lika lön för lika arbete, men i praktiken tjänar kvinnor i genomsnitt 25 procent mindre än män för likartade arbeten. Kvinnor är inte sällan underrepresenterade på högre poster inom den politiska och privata sektorn.

Det saknas aktuell officiell statistik över kvinnor som har utsatts för våld, t ex våldtäkt eller våld i hemmet, och många brott rapporteras inte till polisen. Problemet ges dock allt större uppmärksamhet och ett antal organisationer arbetar aktivt med frågan.

Det finns ingen särskild lag som förbjuder prostitution. Det är ont om statistik över antalet prostituerade. Enligt en undersökning genomförd under våren 2002 av Estniska institutet för öppet samhälle, i samarbete med Socialministeriet och Tallinns polisprefektur, finns det uppskattningsvis omkring 1000 prostituerade och omkring 50 bordeller i Tallinn. Aids Information and Support Center har publicerat en undersökning för åren 1996-1999 omfattande 382 prostituerade kvinnor. Enligt denna var majoriteten (över 80 procent) av de prostituerade ryskspråkiga. Av de tillfrågade sade 40 procent att de hade utsatts för våld i arbetet. Mer än en fjärdedel av kvinnorna använde kondom endast tillfälligtvis och ungefär lika många använde droger. Detta är problematiskt med tanke på att ökningen av antalet HIV-smittade i Estland är särskilt påtaglig bland drogmissbrukare. Antalet kvinnor som blir HIV-smittade ökar också konstant.

Frågan om handel med kvinnor är ett växande socialt problem som uppmärksammas allt mer i Estland. I september 2002 undertecknade Estland protokollet om människohandel till FN-konventionen om transnationellt organiserad brottslighet. I Aids Information and Support Centers undersökning sade 54 procent av kvinnorna att de planerade att åka utomlands och prostituera sig, men generellt saknas officiell statistik. Det finns ingen

särskild lagstiftning mot handel med kvinnor, men möjlighet att använda lagstiftning mot t ex kidnappning i förekommande fall. Bland de nationella och internationella organisationer som arbetar med frågan i Estland genom kampanjer, seminarier och studier finns AIDS Information and Support Center, IOM och Nordiska ministerrådet. Samarbete sker ofta med övriga länder i Österjöområdet.

15. Barnets rättigheter

Estland ratificerade FN:s barnkonvention år 1991. Under år 2001 ratificerades ILO:s konvention om barnarbete och Haagkonventionen om bortförande av barn. Den estniska konstitutionen och det juridiska regelverket följer de internationella principerna vad avser barns rättigheter. Lagen om skydd av barn och lagar såsom arbetsrättslagen, skolförordningen, familjelagen samt sociallagen överensstämmer alla med principerna i barnkonventionen.

Under senare år har flera åtgärder genomförts för att förbättra möjligheterna för barn till statslösa föräldrar att erhålla estniskt medborgarskap. I juli 1999 trädde en ny lag i kraft, enligt vilken sådana barn kan bli estniska medborgare efter ansökan och utan föregående språkprov. I december 2001 hade 1276 barn till statslösa föräldrar ansökt om medborgarskap varav 1153 medborgarskap tillstyrkts. Under år 2002 antogs en förordning som jämställer godkänt avgångsbetyg i samhällskunskap och estniska språket med medborgarkunskapsprovet.

Estniska medborgare har allmän värnplikt och alla män som fyllt 18 år måste genomgå mönstring.

Det finns i Estland totalt 35 institutioner som på olika sätt tar hand om utsatta barn. Totalt inhyser dessa ca 1.800 barn, vilket är en ökning med ca 100 barn sedan förra året.

Under år 2001 dömdes 1.579 personer under 18 år för brott och i början av år 2002 satt 68 minderåriga i fängelse, varav nästan alla var pojkar. Dessa nivåer har legat i det närmaste konstanta under de senaste åren. En person kan ställas inför rätta från 15 års ålder. En minderårig kan inte dömas till längre fängelsestraff än 8 år. Vid särskilt svåra brott kan minderåriga åtalas redan från 13 års ålder. Minderåriga är ålagda att studera under strafftiden. Det finns tre fängelser där unga fångar placeras.

Enligt estnisk lag är det straffbart att ha samlag med kvinnor under 14 år. "Oanständigt sexuellt umgänge" är förbjudet med personer under 16 år. Det är förbjudet att inneha, producera, distribuera eller förevisa barnpornografi. Enligt en undersökning från våren 2000, utförd av Aids Prevention Center i

Tallinn, antogs omkring 60 procent av de prostituerade vara mellan 15-19 år gamla. I en undersökning från 1999 konstaterades att 30 procent av de prostituerade hade utnyttjats sexuellt före 16 års ålder.

Ett flertal organisationer som arbetar med barnens rättigheter är verksamma i Estland, bl a Rädda Barnen, SOS Barnbyar, Union of Child Welfare och UNICEF. Vissa organisationer är särskilt inriktade på barn inom de rysktalande befolkningsgrupperna och deras integration i det estniska samhället. Arbetet med en nationell handlingsplan för kommersiell exploatering av barn följs upp i Estland. Som en direkt konsekvens av Världskongressen i Stockholm 1996 har Estland ett nära samarbete med svenska barnrättsorganisationer. I Tallinn och Tartu finns centra för sexuellt utnyttjade barn.

16. Olika befolkningsgruppers situation (etniska, religiösa minoriteter, urbefolkningar m.fl.)

Den estniska konstitutionen garanterar den ryskspråkiga minoriteten alla fundamentala mänskliga rättigheter. Justitiekanslern har, i sin roll som ombudsman för bl a minoritetsfrågor, tre lokala kontor i nordöstra Estland där den ryskspråkiga befolkningen är som störst.

OSSE-missionen gjorde i sin rapport för år 2001 bedömningen att Estland har uppnått en god, internationellt vedertagen nivå vad gäller lagstiftning och praktisk tillämpning av minoriteters rättigheter. Den 31 december 2001 stängdes därför OSSE-missionens kontor i Estland.

Genomförandet av det statliga programmet för integration som antagits för perioden 2000-2007 fortsätter. Budget för år 2002 är 55 miljoner EEK (ca 32 miljoner SEK) och betoningen ligger på undervisning i estniska. Under våren undertecknades ett nytt samarbetsprojekt mellan Sverige, Norge, Finland, Storbritannien och Estland för att stödja integreringsprocessen. Detta är en fortsättning på det projekt som de nordiska länderna, Storbritannien och UNDP avslutade år 2001. Totalbudget för projektet är 33.4 miljoner EEK (ca 20 miljoner SEK)

Av Estlands totala befolkning, ca 1.37 miljoner enligt folkräkningen år 2001, utgör de estniska medborgarna ca 80 procent. Omkring sju procent (drygt 97.000 personer) har annat medborgarskap, varav omkring 90.000 ryska medborgare.

(Uppgifter om den ryskspråkiga minoritetens situation i övrigt behandlas genomgående i denna skrivelse, se under respektive punkt.)

17. Homosexuellas situation

Utkastet till lag om jämlikhet omfattar även diskriminering på grund av sexuell läggning.

18. Flyktingars rättigheter

Estland anslöt sig i februari 1997 till 1951 års flyktingkonvention samt till 1967 års tilläggsprotokoll genom att en ny flyktinglag antogs av parlamentet. Den estniska flyktinglagen, som trädde i kraft den 1 juli 1997, innebär att flera förordningar i socialtjänstlagen förändrades för att ge flyktingar samma sociala rättigheter som estniska medborgare.

I Estland finns en flyktinganläggning belägen i Jaama i östra Estland. Den inhyser för närvarande merparten av de omkring tio asylsökande personer som finns i Estland. Behandlingen av en ansökan tar mellan 18 och 30 månader.

Antalet personer med uppehållstillstånd ligger i stort sett på samma nivå som förra året. Ungefär 216.000 personer har permanenta uppehållstillstånd och ca 53.000 har temporära uppehållstillstånd. Enligt Medborgarskaps- och migrationsstyrelsen är 64 procent av det totala antalet personer med uppehållstillstånd statslösa och 32 procent ryssar. Reglerna för familjeåterförening har nyligen ändrats så att personer som söker uppehållstillstånd grundat på familjeanknytning inte längre måste rymmas inom den årliga migrationskvoten.

Sedan den 1 januari 1992 har ca 117.000 personer blivit estniska medborgare genom naturalisering, varav drygt 3.000 under år 2001. Mer än hälften av dessa var minderåriga och mer än en tredjedel hade genomgått språk- och medborgarskapstest. Dessa siffror har varit relativt konstanta under de senaste åren. Antalet statslösa i Estland är ca 172.000. Estland utfärdar främlingspass till dessa personer, vilket ger dem möjlighet att resa utomlands och att ansöka om medborgarskap i landet genom naturalisering. De nya identitetskorten utfärdas även till statslösa personer bosatta i Estland.

Estniska myndigheter gör bedömningen att antalet illegala invånare är ca 10.000.

19. Funktionshindrades situation

Konstitutionen skyddar funktionshindrade mot diskriminering och såväl staten som enskilda organisationer stödjer denna grupp finansiellt. Personer med grava syn-, hörsel- eller talfel som ansökt om estniskt medborgarskap kan få sådant genom naturalisering utan att genomgå medborgarskapsprov.

Möjligheterna för funktionshindrade att fungera normalt i samhället är fortfarande under utveckling. Det finns ingen särskild lag om tillgänglighet för handikappade, men insatser görs t ex för att konstruera allmänna ramper för att underlätta förflyttningen av rullstolar. Buss- och spårvagnsbolagen samt vissa taxiföretag har installerat rullstolsvänliga uppfarter.

ÖVRIGT

18. Oberoende MR-organisationer

Flera MR-organisationer verkar i landet. Ett estniskt MR-institut är sedan 1992 verksamt i Tallinn. Institutet följer framförallt situationen i landets fängelser och påstådda övergrepp där polis eller militär är inblandad. Institutet har även ett informationscenter i Kohtla-Järve i nordöstra Estland. I Tallinn finns dessutom ett "Legal Information Center" som inriktar sig på att ge juridisk hjälp och sprida information om utlännings- och medborgarskapsfrågor. Det existerar en öppen dialog mellan MR-organisationer och regeringen och det finns ingen lagstiftning som begränsar deras verksamhet.

19. Fältverksamhet eller rådgivning på MR-området

UNDP och OSSE stängde sina kontor från årsskiftet 2001/2002. UNICEF, WHO och IOM verkar genom små lokala kontor under estnisk ledning. Nordiska ministerrådet är etablerat i Tallinn.

